

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 561. Ioannis Pap. Annus 2. Ivstiniani Imp. Annus 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

habeo de reo de reliquis, quod solent omnes, qui aliam Sanctorum Ecclesiam fabricant, sanctuarium accipere solent, nempe veli pattem que sepiu' christi illius Sancti superposita fuisse, ut ex S. Gregorij Epistolis liquet, & que superius dicta sunt de S. Leone, manifestum faciunt. Sed pergit Gregorius.

IX.

Et sic iterum sui dirigit maiore cum munere: qui venientes ad beatum locum reliquias postulabant. Cumque eu offerrentur ex consuetudine, dixerunt: Non te fatiemus, sed nobis, quosque scientia tribuatur potest, que exinde iterum assumamus. Tunc partem pallij serici pensatum super beatum sepulchrum posuerunt, dicentes: Si invenimus gratiam coram expetito patrono, que postquam pio in sequenti pensabunt, eruntque nobis in benedictionem posita, quosita per fidem, eundem plane vltum servati solitum super corpora Apostolorum Romae, idem auctor affirmat, que nos alia occasione superius retulimus: habet enim, in signum diuine benignitatis impatiens, ut eadem vela maioris pontificis recipere, quam data fuerint, fecit li contra. Sed de pallio lericio quid loquar accitecti, audi:

IX.

Vigilata (inquit) vna nocte, factis mane, que posuerant, profecti sunt. In quo dicitur beati viri iustitia est gratia, ut tantum eleuarent in solenne etiam libram, quantum habere poterat, quo assereret momentana. Cumque eleuata fuisset reliquia cum magna triumpho, adierunt voces psallentes: qui erant in ciuitate detrusi in carcer, (nonnulli enim cum Palmodia reliquie transferri solebant) & admirantes suauitatem soni, interrogant custodes, quid hoc esset. Qui dixerunt: Reliquia domini Martini in Galliciam transfuitur. Et ideo si psallitur. Tunc illi steter, inuocabant S. Martinum, & omnia sua visitatione liberaret. Exteriusque custodibus, & in fugam versis, diruptis obicibus retinaculorum liber populus surgit a vinculo, & sic vig, ad sancta pignora, plebs inspectante, venerunt, osculantes si modo beatus reliquias, simulque & gratias B. Martini pro sua liberatione residentes, quod eos dignum fuerit sua pietate saluare. Tunc contenti per sacerdotem a iudice culpa, incolumes dimissi sunt. Quod videntes gestatores reliquiarum, gausi sunt valde, dicentes: Nani cognouimus, quod dignatus beatus Anzylus in solis peccatoribus propitiam se prebere. fuerunt: hanc eorum, que f. c. enda erant in Gallicia in solutione perfidie vinculo- rum signa prenuucia in carcerum fractione monstra- ta. Sed prolequitur etiam Gregorius.

X.

DE MAR- TINO PE- REGRINO.

Et gratias agentes, prospero profuerunt patroni pro- fectio nauigium, vultu lenibus temperato flauibus, velo pendulo, maris angusto, velociter ad portum Gallicia peruenierunt. Tunc commouit a Deo quidam nomine Martinus de regione longinqua, qui ibidem nunc sacerdos habetur aduenti. Sed nec hoc credo sine diuina fuisse presentia, quod eo die se commouit de patria, que beatus reliquie de loco leuata sunt: & sic simul cum ipsis pignoris Gallicia portum ingressus sit, perinde ac si Martinus Martinum ad Sueoorum conuersionem adueniret, atque profecerit, que Martinus doctrina, quod Martinus miraculis inchoauerat: ut illud Evangelicum probaretur exemplo, quod est a Domino dictum a: In hoc veritas est quod dicitur est, qui seruuat, aliud est qui metit. Que pignora (subdit Gregorius) cum summa ueneratione suscipientes, fidem miraculis firmant: nam sicut regu, dimissa omni agritudine sanus properat ad occursum. Beatus autem Martinus sacerdotale gratia accepit principatum. Rex vniuersi Patrie & filij & spiritus sancti consilij, cum omni domo sua christiana esset. Squalat lepra a populo pellenti, & omnes infirmi saluarent, nec vniuersi ibi vique nunc super aliquem lepra morbo apparuit. Talemque gratiam ibi in aduentu pignorum beati patroni Dominum tribuit, ut virtutes, que ibidem gl- la die facte sunt, enarrare per longum sit. Non tantum in Christi amore populus ille promptus est, ut omnes martyrum libentissimus suscipere: si tempus per se natura adisset, haec enim de his Gregorius.

XI.

THEODO- RUS CON- FERENSIO.

Porro hanc omnia contigit sic ipsius Theodomi regni exordio, ex eo certum illud deducimus argumen- tum, quod post annum sequentem, nempe tertio ipsius regni, totius fuit diuini conuocari fecit Episcopos, & conciliumque Brachari celebrat. Sed de eadem reg. a conuersione paucis agit Theodorus in Chrono

Sacerdotum verbis illis: Post multos deinde Reges regnum Sueo- rum suscepit Theodomir: qui fidem Catholicam adeptus, ariana impuritate erroris delinco. Suetus vniuersi fidei reddidit. Huius tempore Martinus Diomensis monasterij Episcopus fide & scientia claruit, cuius studio pax Ecclesiarum reddita est, & multa monasteria condita. hanc lidosus: sed de Martino totius inferius dicendum erit.

XII.

Quod veto tanta S. Martini meritis tribuantur: oportuam putamus his attestare gloriosissima Franco- rum Regine (quae iisdem temporibus contigit) peregrina- tionem ad sepulchrum eiusdem S. Martini, de qua Gre- gorius ita pergit. Nam & Vltrogota Regina, audistis mira- culu, que ad locum fuer, quo sancta membra quiescunt, tan- quam sapientiam Salomona expetis corde deuoto proficere. Abstinent ergo se a cibis & somno, praerentibus etiam largiti- bus elemosinis, peruenit ad locum sanctum: ingressaque hosi- cam timens & tremens, nequaquam audebat adire sepulchrum, indignam se esse proclamans: nisi ibidem posset, obstitentibus culpis accedere. Tandem dedotta v gibus nocte, & orantibus, et pro- flau lacrymis, mane oblatu munusculis multis in honorem beati confessoris Missis expetie celebrari. Que itam celebrata, subito tres caei, qui ad pedes B. Anzylus longo tempore priuati lumine & sicutant, fulgere nimis circumdanti, lumen, quod olim perdidierant, receperunt. Quo facto, clamor in caelum atroterum magni fecerunt. Ad istud miraculum currit Regina, currit & populus: mirantur omnes fidem multorum, mirantur glo- riam Confessoris. Sed super omnia collaudatur Deus noster, qui tantam virtutem praesens sanctis suis, ut per eos tanta operis di- gnitate hanc Gregorius de Vltrogota Regina. Extat Ve- nantij Fortunati Epigramma de horro e uuldem Vltro- gotha, siue Vltrogothonis Regine, licet deprauatus codex habeat Regis, pro Regina: non enim de Re, sed de Regina esse Epigramma illud, postquam saltem duo verius significant, qui sunt huiusmodi: et de ipsa facta.

Postulat felix haec Vltrogota per annum Cum gemina natus terra mater ouans, ad retiam sequens anni transcauus.

IESV CHRISTI Annus 561.

IOANNIS PAP. IUSTINIANI IMP. Annus 2. Annus 35.

REDIMPTORIS nostri annus quingentesimus se- xagesimus primus, post Basilij Constalatum vigesimus, idemque Iustianij Imperatoris trigentesimus quin- tus adest: quo sefundo Domino Inuolte Episcopo Antiocheno, vbi sedisset annos quatuordecim, subrogatus est in locum ipsius Anastasius cognom: o Sinaita, quod ex monachis in Sina monte vitam agentibus ad Episcopa- tum eius Ecclesie vocatus sit, de quo plura suis locis dicturi sumus. Quo etiam tempore post Euthochium Hierosolymorum Ecclesie substitutus est Ioannes, cuius sedis tempus & res gestae prolixius oblectat manster: hec alij in locum Macarij iterum restitutum eum creatum Hierosolymorum Antistitem dicant.

Hoc item anno trigesimo quinto Imperatoris, men- se Nouembri structus fuisse infidias ad occidendam i- plium Iustinianum Angustum, habet Miscelle auctor. Cum, re detecta, in ciuim adductus Belisarius pennis dedit, bonis & dignitate exiuit. Porro sequenti anno mense Martio dimissus fuisse ipsium Belisarium ex de causa detentum, atque suis dignitate restitutum, idem auctor affirmat: quem ad post biennium Byzantijs mor- tuum esse, Cedrenus tradit. Sed adueniantur Latini de nonnulli, qui cum excaecatum, exiitque omibus dignitatibus atque diuitis, mendicare stipem fuisse co- actum afferunt.

Adversus hos scimus dicere Alcatram e sui Iustina- ni acerrimum defensore. At vltimam leues iste tantum essent Iustianij fideles, quae breui ab eodem viro de clo- elia

clat potuissent Apologia, & non potius illi us generis, de quo Hieronymus apud Laurentium scribit, & multi tamen tibi heremum scribit, multat ut in iniquitate tua cor am me aspiciat...

Quod vero ad presentem Belisarii causam pertinet, antiquorum vna omnium sententia fuit, ut ipse in conuentione suspensionem adductus ab eodem Iustiniano Imperatore fuerit redactus in ordinem. De reliquis autem variis repetitis sententias esse: cum alii dixerint...

De his impiois Iohannis Græci ad Rois Lambos. De his impiois Iohannis Græci ad Rois Lambos. De his impiois Iohannis Græci ad Rois Lambos.

Certe quidem Zonaras cum bonis omnibus primatum dicit, de restitutione nihil, ut placeat in statu miseriam ipsum derelictum, nec amplius subleuatum, possit intelligi. Sed & Glicias minime eum in pristinum restitutum affirmat, idem & Cedrenus, qui de eodem hæc ait: Atque non accepit suam libertatem nisi per penam nummo, in alio...

Idem hæc inquit, imi de hæc sententia non placet, quæ propter hoc dicitur. Dicitur hæc inquit, imi de hæc sententia non placet, quæ propter hoc dicitur. Dicitur hæc inquit, imi de hæc sententia non placet, quæ propter hoc dicitur.

Sed et hoc inquit, imi de hæc sententia non placet, quæ propter hoc dicitur. Dicitur hæc inquit, imi de hæc sententia non placet, quæ propter hoc dicitur.

inteligit esse vindictam, quam impudens quispiam in uidentia tribuit, que fortunæ. Quod autem, ex sententia Sapientis h, Altrissimus sit patiens redditor, cum interdum vindicet peccata patris in filios nepotes, ac pronepotes...

Quod vero his de Belisario enarratis Alciatus (ut dictum est) repugnans, nolium præterea argumentum afferat, quam de re tanta silentium Procopii & Agathie: Quod ad Procopium pertinet nihil est, quod ex eo aliquid induci possit, cum minime ad hæc tempora suam historiam perduxerit...

Idem hæc inquit, imi de hæc sententia non placet, quæ propter hoc dicitur. Dicitur hæc inquit, imi de hæc sententia non placet, quæ propter hoc dicitur.

Re. clendum nobis est & perspicandam vtilitatem, quod hi, qui templa Domini nostri Iesu Christi edificauerint, & pro reque amoniarum suarum ibidem tribue int vel in aliam inuicem partem...

b Eccl. PECCATI CVLPA NON FORNADIMIS SA:

ca Reg. II.

d Zeb. 2. c. Mar. 8. Mar. 9. Luc. 17.

VIII.

IX.

Admod. An. 12. c. 10.

X.

DONATIO CHILDEB. REG. FRAN.

Childebertus Rex Francorum V. I.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

XI.

phani, & S. Verrethi, & S. Iuliani & beatissimi Georgij, Pro-
tasti, Nazarij, & Celsij, quorum reliquia ibi sunt conse-
crata.

Propterea in hoc anno dominum Sanctorum concilium
sicum nostrum largitatis vestrae Iustitiam, qui est in pago Parisi-
ensium prope alveum Sequanae, una cum omnibus, qui ibi assistunt
cum mansi & commanentibus in eius agris territorij, vineis,
silvis, pratis, serais, incolis, liberis, ministerialibus (pre-
ter illos, quos ingenuos nos esse praecipimus) cum omnibus de-
pendentibus suis, qui ibi assistunt, cum omnibus adiacentibus, cum
omnibus, qui nobis deservunt, tam in agris, quam in insulis,
vel cum molendinis intra portam civitatis & curiam positos, cum
insulis, quae ad ipsum sicum adiacent, cum piscatoriis, quae ap-
pellantur Verena, cum piscatoriis omnibus, qui sunt in ipso alveo
Sequanae, sumuntque initium a ponte civitatis, & fortissimum
fium, ubi a rivulo Sarava veniens praecipit in sinum. Haec
omnes praesentibus, quae sunt & fieri possunt in vestra parte
fluminis, sicut nos tenemus & vestrae vestrae est, tradimus ad
ipsum locum, ut habeant eadem deo serventur vultum quon-
dianum pro fiscalibus tenentur. Datum autem hanc potesta-
tem, ut cuiusque potestatis sit era fuerit vestraque parte flui-
minis, tenentur vanae partem terra legalis, sicut mos est ad di-
cendum naves & reduendas, ad dimittendos etiam vel delin-
da abique vlla refragatione, & contradictione, seu iudiciali
contentione.

XII.
*instru-
mentis

De agnitione vero, per qua ante possunt capi super aquam,
praecipimus, ut nulla potens persona inquietare valeat famulos,
sed omnia servare tenentur, possideant per infinitum temporum
successiones, & cum arce & castris infra Parisios civitatem cum
terra, & vinea, & ratorum in hoc loco S. Andolij martyris,
quae de Hilario & Ceranis, dato pretio comparavimus, & cum
omnibus quaeconque in eo nobis deservunt, pro regno anno
mo, quando Deus de hac clarissima luce dederit discessum. Ipse
si cuique vocatus Iustus cum omnibus, quae ibi assignantur ipse
die ad ipsum templum Domini, quod nos adificavimus, deser-
vatis. Et ad omnia, quae ibi sunt opera iam ad iamen, quam in Dei
nomine ad stipendia servamus Dei, quos ibi institimus, seu ad
ipsos rediens, qui ipsi regere habent, omnino sit tranquillus, &
per longa annorum spatia ad ipsum templum Domini, quod nos
quae contradi- illi vel refragatione aut iudiciali contentione
infracta, ipsa praecipiente omni tempore proficiat in augmentum.
Et ut haec praecipimus vestrae vestrae futurum temporibus firmiter
construatur, manibus propriis vel nostris signaculis infra decre-
tibus roborata. Datum quod fecit mensis Decembris, die sextae,
anno quadragesimo octavo postquam Childbertus Rex regnare
cepit, haec tenus donationis tabulae Regis Christianissimi,
ex Ecclesiastica disciplina colemis civitatis sanctorum
martyrum, & perpetuam requiem post obitum per elec-
tionem sibi consulantur.

XIII.
DE BASI-
LICA S.
VINCENTII.

Porro quoad nobilem basilicam ab ipso Child-
berto Patris erectam pertinet, est eiusmodi carmen Ven-
narij Fortunati hac inscriptione notatum:

De Ecclesia Parisiaca.

Si Salomoniaci memoretur machina templi:
Arce licet par sit, sub hinc ista fide.
Nani quaequaque illi veteris velamine legi
Clausa fuerit primo, hic reserata patenti.
Flerit illa quidem vario intertextu metallo:
Clarior haec Christi sanguine vincula nitet.
Illam autem lapides, ornatus cedrina ligna:
Hic venerabilis de Cruce fulget honor.

huc idcirco de Cruce, quod (ut vidimus) in tabula do-
nationis inter alias sacras reliquias lignum quoque fan-
cta Crucis illic Childebertus collocandum curavit. Sed
pergit:

Constitit illa vetus vitruvo structa talento:
Hic pretio mundi stat solidata domo.
Splendida marmoris at tollitur aula columnis:
Et quae pura manent, gratia sua orant.
Prima caput ratis vitruvo voluta fecit stris,
Artificijque manu clausit in arce domi.

Cursum aurora, vaga lux laqueum complet,
Atque suis radiis & flos sola micat.
His d'ois, de auctore, qui cum crexit, donique multi-
plices dirigit, haec addit:

Hac primo ego Rex Childbertus amara
Dona suo populo non mirata dedi,
Totum in affectu divini cultus inhaerens,
Ecclesiaeque iuges amplexantur opes.
Melibisides h' nosse merito Rex atque superas
Completur laicum religionis opus.
Publica iura regens, & caesa palatia serenis
Vnica Pontificum gloria, norma fuit.
Hinc abens, illius meritum vixit honorat.
Hic quoque gestorum laude praesens erit.
huc Fortunatus post obitum (ut apparet) ipsius Child-
berti Regis, de quo dicemus, non sequitur.

Ad hanc autem spiritualibus muneribus locupletan-
dam basilicam, ipse S. Germanus ad loca sancta inuen-
da in Orientem profectus, experias ad Iustiniano Imper-
atore reliquias detulit, acque in eadem basilica colloca-
vit: de quibus Aimoinus haec habet: *Beatissimum quo-
que Germanus Praeful Parisiaca urbi ad sancta loca Hierosoly-
manam pergens, indeque rediens, praefatum principem, nempe
Iustinianum Imperatorem, adiit, a quo & honorificus est so-
scipitum. Cumque eam plurimum vellet decore muneris, ut
Deo plenus auri & argenti spem muneris, deo reliquias tan-
tummodo Sanctorum expectat. Cuius devotionis proflatus
gaudentis Princeps, de Domini nostri Iesu Christi corona ignea, si-
mulque reliquias Innocentium, vnaque beatissimum Sancti Geo-
rgij martyris pro magna munere contulit. Quae diei Dei gratia
suscepit: ad propria rediit. & praedicta Sanctorum pignora
in Ecclesia sancta Crucis, sanctique Vincentij condidit. Haec
auctor.*

* huc

XIV.
PERECU-
TATIO
GERMANI
HIERO-
SOL.
Aimoini
de Coll.
Franc. II.
cap. p.

Porro quod ad reliquias ipsius S. Vincentij martyris
pertinet, vigile magno opere non in Hispanis tantum, ubi
passus est, sed & in Galliis etiam eundem cultus: cuius rei
praeter caeteros fidem faciunt illi eiusdem Fortunati eo-
dem argumeto scripta carmina, & nempe de eiusdem
Sancti Basilicae v. l. Garummo, quam S. Leontius Epis-
copus Byzantigenis flammis cooperuit, & de alio in Ep-
nemere, quam idem Leontius crevit a fundamentis, & de
recolit miraculum in eius dedicatione, martyris vir-
tute, factam; simulque docet toto orbe terrarum cul-
tum sancti Vincentij martyris fuisse celebrem, sed esse
eius Epigramma:

Cultus Domini terra sumus exiit orbe,
Nec locum est, vix se gloria celsa negat.
Sed omni meritis scimus praerogare mundum,
Hinc vique viri surgere templa docet.
Ecce beata nitens Vincentii culmina summi,
Munera martyris qui colit astra possit.
Promptus amare pro, quae Papa Leonium olim
Condidit eximio consolidata loco.
Namine Veronensis voluit vocare vetustas,
Quod quasi summi regem, Galliae lingua refert,
Atque per amissa fidei erat arce futura,
Ve modo celsa domus flagret honoris Dei.
Hic etiam sanctus Demetrius suffulcit aurore
Virtute summae signa tremenda dedit.
Nam cum templa Dei Praeful de more dicitur,
Martyris adventu domos sua fugat.
Reddatur oculorum quidem de parte mirage:
Cui vixisse pia templa, medela fuit.
Emicat aula potens dumto pleno sereno,
Ve merito placeat hoc habitare Deo.
Nunc sperat iudante loci hac virtute homine
Enuat hic populus: hinc deo, iude salus.
Qui plebem accendit, venit ante conditor arce,
Taliu officij premia iusta meriti.
huc ad Leontium Fortunatum. Sed & de aliis eiusdem
martyris in Gallia basilicis & miraculis illic edi-
fatis, agit Gregorius Turonensis in commentario
de Gloria Martyrum. At de his
haec satis.

XV.
DE ALIO
MEMORIO
LATINIS
FONTE
LII. 4. 1.

S. VINCE-
NTII
BASILICA
CULTUS.

